

Nước Lạnh Và Hoa Trôi

Bốn bốn năm rồi nhé!
Nói đi rồi ứa lệ
Không ai cấm bạn cười
Nhưng bạn ơi, thỏ thẻ!

Bốn bốn năm...như mơ
Một giấc mơ thậm thụt
Những người còn trong Nước
Những người đi Tha Hương!

Chúng ta, ai không buồn
Không nhớ thời khoai sắn?
Nhớ muỗng muối quá mặn
Nhớ miếng gừng quá cay...

Bốn bốn năm hôm nay
Ai cũng đều mong muốn:
Dân mình ngày khôn lớn
Đất Nước ngày mở mang...

Ai cũng ước giàu sang
Mà mấy ai có mộ?
Năm xương tàn bỏ xó
Cái bình tro mất tên...

Nhiều nhà cao mọc lên
Mang toàn tên ngoại quốc
Người hàng rong lọc cọc
Lê guốc mòn xi măng...

Ôi Việt Nam Việt Nam!
Cái tên do Tàu đặt
Như sợi dây Kinh Nguyệt
Càng rút càng cứ dài...

Nguyễn Thị Kim Ngân chớ ai?
Nói rõ ràng vậy đó
Hạnh phúc giờ chỉ chớ
Được nuôi làm Thú Cưng!

*Những con chó thong dong
đi trên đường Đồng Khởi
Vì đâu mà nên nổi?
Nước lặn và hoa trôi...(*)*

Trần Vấn Lệ

(*) Thơ Nguyễn Du thấy ở tập Đoạn Trường Tân Thanh: "Hoa trôi nước lặn đã yên, hay đâu Địa Ngục giữa miền Trần Gian!".